

[Poul Nielson]

Vi har jo mange problemer også i dansk økonomi og dansk erhvervsliv med en konkurrence, der bliver påført os fra virksomheder, som ikke kan karakteriseres som multinationale, men måske nok temmelig meget som nationale eller nationaliserede eller nationalt ejede, statsejede, fra de østeuropæiske lande. De er ikke multinationale, men hvis vi ser på, hvad der sker inden for skibsfarten, tekstilindustrien, skinkeproduktionen og eksporten til nogle af de markeder, hvor vi prøver på et fair konkurrencegrundlag at fastholde en markedsandel, på trykkeriproduktionsområdet osv., så er der en række konkrete tilfælde af konkurrenceforvridende adfærd, som ikke kan henføres til multinationale selskabers virksomhed, men nok så meget til virksomheder, som helt klart har fingeren på pulsen, når det drejer sig om beslutningerne nationalt i visse lande.

Men jeg mener ikke, at vi skal overreagere over for de problemer, der kommer, heller på den led. Jeg synes bare, jeg vil pege på, at det også er et led i de vanskeligheder, vi står over for, hvis vi skal se ud over landets grænser og se på, hvilke konkurrencevilkår vi skal prøve at leve op til.

Jeg vil godt advare mod troen på nemme løsninger gennem importreguleringer. Det vil gøre os fattigere, hvis vi tror på de løsninger. Det vil gøre os fattigere, hvis vi opgiver at leve op til de krav, især produktivitetmæssigt, som deltagelsen i den internationale økonomi stiller til os. Der er ingen vej udenom. Vi skal kunne konkurrere, hvis vi vil være så rige, som vi gerne vil. Importreguleringer er en bagvendt måde at angribe tingene på.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal kort bemærke til hr. Poul Nielson, der omtalte tørveproduktionen, at jeg opfattede det således, at hvis man skal tænke på den energipolitiske situation, som socialdemokratiet øjensynlig gør, kan man hurtigt komme dertil, at man føler sig sat tilbage til den tid, da man producerede tørv og måtte klare sig med det.

Handelsministerens tale skal jeg kort kommentere derhen, at den fortalte højt og tydeligt, at man fra regeringens side ikke kunne finde på noget nyt at gøre for at klare situationen med virksomhedernes lukning.

Men i øvrigt DKPs forespørgsel: hvad vil ministeren gøre for at hindre virksomhedslukninger? Det er spørgsmålet, og det spørgsmål er så relevant, at det burde have været stillet til hele regeringen og ikke alene til handelsministeren, for svaret ligger så absolut i, hvilken politik der føres på alle områder i vores samfund.

Når vi i fremskridtspartiet mener, at spørgsmålet er relevant og burde være stillet til hele regeringen, er grunden den, at spørgsmålet nok lyder: hvad vil ministeren gøre for at hindre virksomhedslukninger? Men alternativet er virksomhedernes beståen og i bedste situation virksomhedernes vækst.

I fremskridtspartiet opfatter vi forespørgslen fra DKP som et spørgsmål, der er foranlediget af, at man erkender, at når virksomheder lukkes, nedlægges også arbejdspladser, og produktion ophører.

Når vi i fremskridtspartiet anskuer disse forhold, anskuer vi dem således, at en produktion af danske varer er overmåde vigtig, for alt, hvad vi ønsker os, både i den offentlige og i den private sektor, er 100 pct. afhængigt af, om der er en produktion, som kan afsættes og dermed skabe den økonomiske baggrund for alt, hvad vi vil i samfundet.

Hvis danske varer produceres sådan, at de prismæssigt har vanskeligt ved at konkurrere, vil vi have en forholdsvis ringe afsætning, og følgelig er vore muligheder begrænsede. Hvis vi derimod omlagde systemet i Danmark, så at produktionen blev gjort billigere, ville vi være mere konkurrencedygtige, og hvis vi er mere konkurrencedygtige, vil der kunne sælges flere varer, og færre danske ville være arbejdsløse. Mere konkurrencedygtig produktion i Danmark ville altså give en større indtægt til hele samfundet, og dermed ville vi have bedre råd til alle funktioner både i den offentlige og i den private sektor.

Når virksomheder lukker, er det altså alvorligt, ikke blot fordi de ansatte bliver arbejdsløse, hvilket i sig selv ellers er meget alvorligt, men også fordi en virksomhedslukning er det samme som en indtægtsnedgang i samfundet, og dermed reduceres f. eks. mulighederne for at give en rimelig folkepension til vore ældre medborgere eller en hvilken som helst anden social velfærd.

Nu vel, spørgsmålet, til her behandler, skulle have været stillet til hele regeringen, men denne mangel har vi allerede afbødet i